

Dr. Peter David Beter — Audio list č. 43

Poznámka k historickému textu: Nasledujúci text zachováva autorov hlas a jeho dobové tvrdenia. Obvinenia, údajné tajné udalosti a ďalšie neoverené tvrdenia sú tvrdeniami autora, nie potvrdenými historickými faktmi.

Úvod

Ahoj, priatelia moji, tu je Dr. Beter vo Washingtone. Dnes je 28. februára 1979 a toto je môj Audio Letter® č. 43.

Po celých Spojených štátoch sú milióny Američanov čoraz unavenejšie z dlhej, tuhej zimy. Na rozsiahlych územiach krajiny boli tohtoročné zimné búrky nezvyčajné a nepredvídateľné. Neobyčajne silné snehové búrky znovu a znovu ochromovali priemyselné srdce Ameriky na Stredozápade. Mohutné dažďové búrky bičovali Kaliforniu, ktorá zabezpečuje veľkú časť amerických zásob potravín. Hlavné husto osídlené pásma na severovýchode znášali jednu búrku za druhou, čo vyčerpávalo energetické zásoby i ľudskú trpezlivosť. Na juhozápade aj inde spôsobili búrky výpadky elektriny v nebývalom rozsahu a dokonca aj tu vo Washingtone, D. C., práve prišla najväčšia snehová búrka za vyše 50 rokov. Hlavné mesto krajiny na celé dni zastavili dve stopy snehu a ešte stále sa spod neho vyhrabávame. A zvláštne prejavy počasia zasiahli túto zimu aj Európu.

Pred štyrmi týždňami, 31. januára, sa pozemné sily NATO zhromaždili v Nemecku na svojich prvých zimných manévroch po šiestich rokoch. Keď sa začali, podmienky sa zdali ideálne. Zem bola zamrznutá do hĺbky piatich palcov, takže poskytovala pekný pevný podklad pre tanky NATO i ďalšie vozidlá. Na zemi bolo aj príhodné množstvo snehu, o niečo menej než jedna stopa. Stačilo to, aby vojnové hry pôsobili realisticky, no nespôsobovalo to skutočné ťažkosti. Jednotky NATO rozdelili na predstieraných útočníkov, nazvaných „Oranžové sily“, a obrancov, nazvaných „Modré sily“. Minútu po polnoci 31. januára začali Oranžové sily svoju predstieranú inváziu. Presne podľa harmonogramu, bez momentu prekvapenia, ktorý by sprevádzal skutočnú inváziu. Napriek tomu útočiace Oranžové sily čoskoro obišli krídlo Modrých obrancov a nasledujúce dva dni postupovali cez západonemeckú krajinu na juh, predstavujúc Varšavskú zmluvu. Medzitým sa takzvané Modré sily, predstavujúce obrancov NATO, pripravovali na protiútok. Ráno 2. februára, v tretí deň predstieranej vojny, boli Modré sily takmer pripravené vyraziť; potom sa však stalo niečo neočakávané. Počasie sa náhle zmenilo. Z ničoho nič sa zdvihol silný teplý vietor a čoskoro sa k nemu pridala dážď. V priebehu hodín ideálne podmienky na manévrovanie zmizli. Sneh sa roztopil, potoky sa rozvodnili a spôsobili miestne záplavy; pôda rozmrzla a celá oblasť sa zmenila na bahnisko. Tanky sa namáhali a stenali, keď sa zabárali do bahna. Medzitým sa údajná nová zázračná zbraň NATO proti nepriateľským tankom, lietadlo priamej podpory A-10, ukázala ako úplne nepoužiteľná. Hustá hmla ich držala na zemi. Záplavy si vynútili rýchlu evakuáciu poľnej nemocnice a tri dni zostávali vojaci, tanky a delostrelectvo NATO nečinne stáť v takzvanom „administratívnom prerušení“. Napokon veliteľ NATO generál Alexander Haig preletel nad miestom vo vrtuľníku a potom celú vec odvolal. A tak sa cvičenie NATO, ktoré pomenovali „CERTAIN SENTINEL“, čiže „Istý strážca“, skončilo veľmi neisto. Medzitým, o 200 míľ ďalej v Československu, prebiehali aj manévry Varšavskej zmluvy; a keď sa počasie zmenilo, pokračovali, akoby sa nič nestalo. Takmer to vyzerá, akoby sa proti Spojeným štátom a aliancii NATO obrátilo samotné počasie. A ono sa, priateľ môj, naozaj obrátilo!

Pred vyše rokom som v Audio Letter č. 29 odhalil, že Rusko začalo operačne nasadzovať vznášajúce sa zbraňové plošiny. Tieto pozoruhodné stroje, ktoré Rusi nazývajú kozmosféry, sú vyzbrojené zbraňami s lúčom nabitých častíc. Keď som nahrával Audio Letter č. 29, nad kontinentálnymi Spojenými štátmi

bolo na stanovištiach sedem kozmosfér a spôsobovali známe „vzdušné výbuchy“, dnes nazývané VZDUCHOTRASENIA. Išlo o vedľajší produkt pokusov s úpravou počasia, pri ktorých používali svoje lúčové zbrane v nezaostrenom režime. Pred štrnástimi rokmi zosnulý generál Thomas Power, bývalý veliteľ Strategického leteckého veliteľstva Spojených štátov, pred týmito vznášajúcimi sa vojenskými strojmi vopred verejne varoval. V Audio Letter č. 32 som sa vrátil k úsiliu generála Powera varovať Ameriku, kým nebude príliš neskoro, ale ignorovali ho a Rusko tieto stroje vyvinulo, zatiaľ čo Amerika nie. A dnes sú na stanovištiach nad našimi raketovými základňami, veľkými priehradami a mestami, pripravené na povel rozdrviť svoje ciele. Manipulujú aj s počasím nad Spojenými štátmi a letka kozmosfér použila počasia na to, aby premenila takzvané manévry NATO „CERTAIN SENTINEL“ na frašku. Účelom bola nekrvavá názorná lekcia pre západoeurópskych členov NATO. Kremľ sa všetkými možnými prostriedkami snaží presvedčiť západnú Európu, aby zostala mimo blížiacej sa termonukleárnej vojny medzi Ruskom a Amerikou, zatiaľ čo väčšina Američanov stále blažene netuší, prečo je toľko tohtoročného zimného počasia také nezvyčajné. Vedia len to, že sú unavení zo zimy a tešia sa na prvé známky jari. A predsa, priatelia moji, ak bude po vôli „novým bolševikom“, ktorí dnes ovládajú americkú vládu, obdobie skutočných skúšok a útrap sa iba začína, NIE končí. Ich intrigy sa čoraz rýchlejšie blížia k vyvrcholeniu, a kým zima ustupuje, svet sa rozpaľuje nebezpečenstvom VOJNY.

Pred šiestimi mesiacmi som v Audio Letter č. 37 podrobne odhalil prísne tajné plány vládcov Ameriky na začatie jadrovej vojny s Ruskom. Prvýkrát v amerických dejinách je dnes hlavnou stratégiou Spojených štátov udrieť vo veľkej vojne ako prvé a v tom istom Audio Letter som načrtnol kroky, ktoré sa plánovali ako cesta k vojne s Ruskom v plnom rozsahu. Stratégia „nových bolševikov“ spustiť americký prvý jadrový úder proti Rusku už veľmi pokročila a rýchlo napreduje. Mnohé prvky prísne tajného plánu, ktorý som odhalil vlani v auguste, sa už stali veľmi viditeľnými. Najprv summit v Camp Davide v septembri 1978 uviedol plán do pohybu. Plán, ktorý som odhalil, dodržali do posledného písmena a Carter, Begin a Sadat podpísali takzvané prekvapivé „mierové“ dohody so širokými úsmevmi v celoštátnej televízii. Rovnako sa presne podľa plánu posúval aj bolševický zámer vtiahnuť rímskokatolícku cirkev do ich vlastného boja proti Rusku. Pápež Ján Pavol I., zvolený iba deň predtým, ako som nahrával Audio Letter č. 37, rýchlo zmizol zo scény a dnes je protiruská politika Vatikánu každým dňom viditeľnejšia. V poslednom čase zásadný význam Iránu a Číny v pláne prvého úderu spôsobil, že obidve krajiny ovládli správy. Ako sa plánovalo pred šiestimi mesiacmi, Irán sa stal zdrojom obáv americkej verejnosti; a Čína, ktorej západná provincia Sin-ťiang je nevyhnutná pre americkú stratégiu prvého úderu, prinútila Spojené štáty pred vyše dvoma mesiacmi k plnému diplomatickému uznaniu. Teraz sa rýchlo posúvame k fáze „nedostatku ropy“ a „prídelov benzínu“, ako sa pred vojnou stupňuje atmosféra krízy. A presne podľa plánu politici a ovládané hlavné médiá čoraz viac vykresľujú Saudskú Arábiu ako hrozbu pre mier.

Priatelia moji, jar je vždy obdobím nepokoja a novej vojny. Je to časť roka, v ktorej je najľahšie vyvolať násilie; a ako sa jar blíži, vlády Spojených štátov a Izraela spoločne pripravujú vyvolanie incidentu, ktorý spôsobí vypuknutie vojny na Blízkom východe. Krátko nato má nasledovať jadrové zničenie ropných polí Saudskej Arábie. Aj vo východnej Európe tento rok sprevádza príchod jari veľké nebezpečenstvo. Minulý mesiac som odhalil bolševický plán, podľa ktorého má tento máj vypuknúť v poľskom Krakove „pápežova revolúcia“. Kľúčom k plánu má byť májová návšteva Poľska „pápežom-hercom“, mužom, ktorý sa nazýva pápežom Jánom Pavlom II.; a len pred šiestimi dňami sa oznámilo, že pápež teraz plánuje byť v Poľsku od 13. do 15. mája. Z dôvodov, ktoré som odhalil minulý mesiac, priatelia moji, bude uskutočnenie „pápežovej revolúcie“ začiatkom konca Západu. To znamená, že nasledujúce približne dva mesiace môžu rozhodnúť o budúcom smerovaní ľudských dejín. Ak sa tieto dejiny napíšu podľa satanského bolševického plánu, napíšu sa našou krvou a bude to príbeh

termonukleárnej katastrofy, bezpríkladného ničenia, tragédie, utrpenia a múk, všetkého v rozsahu, ktorý presahuje ľudské chápanie. A predsa vám, priatelia moji, musím opäť pripomenúť niečo, na čo som poukázal na svojej úplne prvej hovorenej páske, nahratej pred vyše štyrmi rokmi v októbri 1974. Bola to Audio Book č. 1 s názvom: „AKO SA OCHRÁNIŤ PRED PRICHÁDZAJÚCOU HOSPODÁRSKOU KRÍZOU A TREŤOU SVETOVOU VOJNOU.“ Informácie, ktoré zverejňujem na základe vlastných spravodajských poznatkov, sa týkajú plánov ľudí. Tieto ľudské plány nie sú nemenné. Ľudia, ktorí ich tvoria, sa radi hrajú na Boha, ale bohmi nie sú. Ich plány sa menia, ich harmonogramy sa posúvajú, robia chyby a stáva sa aj niečo neočakávané. Počas posledných niekoľkých týždňov sa, priatelia moji, niečo neočakávané NAOZAJ stalo. Pred verejnosťou skryté prebiehajú dramatické udalosti, ktoré nevyhnutne hlboko ovplyvnia chod udalostí tu i na celom svete.

Moje tri témy na tento mesiac sú: Téma č. 1 - ZÁHADNÉ ZMIZNUTIE DR. HENRYHO KISSINGERA
Téma č. 2 - PLIENENIE RODINNÉHO IMPÉRIA ROCKEFELLEROVCOV Téma č. 3 - NAŠA POSLEDNÁ ŠANCA ZACHRÁNIŤ ZÁPADNÚ CIVILIZÁCIU.

Téma č. 1 - Záhadné zmiznutie Dr. Henryho Kissingera

Minulý mesiac, večer 26. januára, sa náhle skončil život Nelsona Rockefellera. O päť dní neskôr, keď som nahrával Audio Letter č. 42, som mohol oznámiť, že ho zavraždili jediným odborne vypáleným výstrelom do hlavy. Rockefellerovi pomocníci a hovorcovia sa okamžite pustili do horúčkovitého úsilia zakryť, čo sa stalo. Z dôvodov, ktoré som spomenul minulý mesiac, sa Nelsonovi žijúci bratia David a Laurance domnievali, že by bolo príliš nebezpečné, keby verejnosť vedela, že bol zavraždený. Vyvolalo by to priveľa otázok, a tak Rockefellerovi hovorcovia chrlili pre verejnosť jednu sériu lží za druhou. Medzitým telo Nelsona Rockefellera rýchlo spopolnili, aby zaistili, že množiace sa otázky verejnosti o jeho smrti nepovedú k pitve. Kým som 31. januára nahrával Audio Letter č. 42, hlavný hovorca rodiny Rockefellerovcov Hugh Morrow už predložil tri verzie okolností Rockefellerovej smrti a každá nová verzia rozvrátila to, čo už povedal. Asi o týždeň neskôr sa začala rozpadáť aj tretia verzia. Správy citujúce nemenované zdroje v rodine Rockefellerovcov uvádzali, že osobou, ktorá zavolala na newyorské tiesňové číslo 911, aby privolala sanitku, nebola Megan Marshacková. Slečna Marshacková, Rockefellerova mladá pomocníčka, bola s ním v jeho mestskom dome v čase smrti; no telefonát na 911 teraz údajne uskutočnila slečna Ponchitta Pierceová. Slečna Pierceová, newyorská televízna osobnosť, bola údajne Marshackovej priateľkou a susedkou. V sobotu večer 10. februára Ponchitta Pierceová ukončila niekoľko dní otázok a dohadov zverejnením vyhlásenia prostredníctvom svojho advokáta; jej vyhlásenie však vyvolalo nové otázky, pretože zničilo všetky predchádzajúce vyhlásenia Rockefellerových hovorcov o jeho smrti.

Ponchitta Pierceová vo svojom vyhlásení povedala, že jej Megan Marshacková v ten večer 26. januára zavolala medzi 22.50 a 23.00. Tým padol oficiálny príbeh Rockefellerových hovorcov, podľa ktorého Rockefeller dostal „srdcový infarkt“ o 23.15, a znovu ožili pôvodné otázky: Prečo všetky tie prieťahy medzi Rockefellerovým údajným infarktom a privolaním pomoci? Vyhlásenie Pierceovej prehĺbilo záhadu aj inak. Povedala, že do Rockefellerovho mestského domu prišla približne o 23.15, zavolala na tiesňové číslo 911, aby požiadala o sanitku, a potom rýchlo odišla späť do svojho bytu. Prirodzená otázka znie: Prečo by niekto utekal z miesta, kde došlo k infarktu? Najmä keď na rozdiel od niektorých správ Ponchitta Pierceová poznala Nelsona Rockefellera vyše 10 rokov! Prečo nezostala pomôcť?... Ibaže by bolo zrejmé, že mu už niet pomoci.

V ten istý deň, keď Ponchitta Pierceová zverejnila svoje vyhlásenie pre tlač, New York Post citoval Stevena Rockefellera, Nelsonovho druhého najstaršieho syna, ktorý žiadal objasnenie celej situácie; a o dva dni neskôr jeho syn Steven mladší, 18-ročný vnuk Nelsona Rockefellera, údajne povedal:

„Chceme len pravdu. Otázkou je jednoducho to, či by teraz mohol byť nažive. Keby bol praktickejším človekom a dôsledne dbal na ochranu osobnými strážcami, možno by sa to nestalo.“ Tieto slová Nelsonovho vnuka Stevena mladšieho sa nebezpečne približovali pravde. Minulý mesiac som vysvetlil, ako Nelsona Rockefellera zastihli v slabej chvíli, keď „polávil v ostražitosti“ a jeho obvyklý početný tím osobných strážcov nebol v službe. O dva dni neskôr, 14. februára, jeho otec Steven úplne obrátil: pripojil sa k bratovi Rodmanovi a sestrám Ann a Mary v spoločnom vyhlásení, ktorého cieľom bolo ukončiť spor. Vyhlásenie okrem iného uvádzalo: „Keďže sme presvedčení, že sa nedalo nič urobiť na záchranu otca a že všetci ľudia, ktorí sa mu pokúsili pomôcť, konali zodpovedne, myslíme si, že by bolo nesprávne zúčastňovať sa na pokračujúcej debate o podrobnostiach. Preto nemáme v úmysle ďalej sa verejne vyjadrovať.“

Okolnosti smrti Nelsona Rockefellera však významne ovplyvňujú budúcnosť Spojených štátov, nielen budúcnosť rodiny Rockefellerovcov; otázky o týchto okolnostiach teda nezmiznú len preto, že si to niekto želá. Ako doplnenie toho, čo som zverejnil minulý mesiac, teraz môžem odhaliť dôvod dlhého oneskorenia medzi zastrelením Rockefellera a telefonátom o 23.16, ktorým privolali sanitku. Rockefeller nezomrel o 23.15 ani o 22.15, ako uvádzali najskoršie správy. Smrť v skutočnosti nastala medzi 21.30 a 22.00. Keď sa Megan Marshacková prebrala zo svojho čiastočného šoku po strelbe, uskutočnila telefonát, ktorý sa stále nezverejnil. Na základe tohto telefonátu rýchlo prišiel lekár pripravený zvládnuť situáciu. Jediná strelná rana v Rockefellerovom čele prestala krváčať za menej než hodinu. Lekár potom vyplnil otvor po guľke kalamínovým prípravkom, ktorý stvrdol. Po očistení všetkej krvi bola lekárova úloha hotová. Teraz bolo možné odviezť telo sanitkou bez toho, aby náhodní prizerajúci sa na prvý pohľad spoznali skutočnú príčinu smrti. Lekárova provizórna práca na mieste prizerajúcich sa oklamala, ale ak sa pozriete na stranu 39 časopisu LOOK z 5. marca 1979, zistíte, že nebola celkom dokonalá. Fotografia v dolnej časti strany zobrazuje telo Nelsona Rockefellera, keď ho na nosidlách vynášali z jeho mestského domu. Snímka je zrnitá a zachytáva málo podrobností; napriek tomu sa pozrite pozorne. Jeden až dva palce nad koreňom nosa a mierne smerom k ľavému obočiu uvidíte približne kruhovú tmavú oblasť. To je, priatelia moji, narýchlo zamaskovaný otvor po guľke. Kalamínový prípravok úplne nezakryl zmenu sfarbenia a nebol dokonale uhladený.

Minulý mesiac som upozornil poslucháčov, že mužom, ktorý mohol zo smrti Nelsona Rockefellera získať najviac, bol jeho 25-ročný chránenec HENRY KISSINGER; a Kissinger nestrácal čas a presadzoval svoju snahu zaujať Nelsonovo miesto vo vnútornom rodinnom kruhu Rockefellerovho impéria. Jeho kampaň už naplno prebiehala v piatok 2. februára 1979. V ten deň sa na spomienkovej bohoslužbe za Nelsona Rockefellera v newyorskom kostole Riverside zúčastnilo vyše 2 000 ľudí zo 71 krajín. Smútočné prejavy predniesli dcéra Ann Rockefellerová-Robertsová, syn Rodman C. Rockefeller, brat David Rockefeller a Henry Kissinger. Všetku pozornosť ovládaných hlavných médií dostal Kissingerov prejav, a niet sa čo čudovať. Obrovské zhromaždenie stíchlo, keď Henry Kissinger kráčal ku kazateľnici. Potom Kissinger, zdanlivo so slzami v očiach, začal hovoriť o Nelsonovi Rockefellerovi. Keď sa jeho hlas zovretý dojatím rozliehal veľkou chrámovou loďou kostola Riverside, označil Rockefellera za priateľa, inšpiráciu, učiteľa a „môjho staršieho brata“. Kissingerov smútočný prejav bol majstrovským dielom a mnohým vháňal slzy do očí. Záverečná pasáž opisovala posedenie s Nelsonom Rockefellerom „na verande s výhľadom na jeho milovanú rieku Hudson v zapadajúcom slnku“. A ako posledné slová prejavu Kissinger uviedol, že Rockefeller príležitostne hovorieval: „Nikdy nezabudni, že najhlbšou silou na svete je láska.“

Kým tieto záverečné slová doznievali v kostole, muž, ktorý zosnoval smrť Nelsona Rockefellera, sa otočil a pomaly odišiel od kazateľnice. Kissinger netušil, že práve vyslovil svoje posledné verejné slová. Nasledujúci večer, v sobotu 3. februára, bol Kissinger údajne v Seattli s deklarovaným úmyslom stretnúť sa s čínskym Teng Siao-pchingom. Washington Post v skutočnosti o dva dni neskôr uviedol, že

sa Kissinger stretol s Tengom v Seattli v nedeľu ráno 4. februára; Post sa však v tomto mýlil. Približne v tom istom čase, keď mal byť Kissinger podľa Washington Post v Seattli, bol v skutočnosti na letisku Dulles pri Washington, D. C. Krátko po poludní, o 12.30 washingtonského času 4. februára, odletel Kissinger do Londýna Concordom spoločnosti British Airways. O necelých 11 hodín prišiel do Chaumontu v údolí Loiry vo Francúzsku, kde už bolo ráno 5. februára. Odtiaľ preletel takmer 200 míľ na západ do francúzskeho Blois a stihol tam raňajky. Neskoro večer 5. februára boli Henry Kissinger a jeho manželka Nancy v Londýne. Približne o 23.00 londýnskeho času odleteli súkromným prúdovým lietadlom do Spojených štátov; a pri tomto lete ich nepretržite sledovali. Sieť 26 ruských kozmosfér bola vtedy na stanovištiach nad leteckými trasami medzi americkým východným pobrežím a Európou. O 19.12 východného štandardného času 5. februára sa náhle stratil všetok kontakt s lietadlom, ktoré nieslo Henryho a Nancy Kissingerovcov. Lietadlo do cieľa nedorazilo a Henryho ani Nancy Kissingerovú nikde nemožno nájsť. Kissingerovi pomocníci tvrdia, že je „na dovolenke“; medzitým sa o ňom naďalej tlačia články, ktoré udržiavajú jeho meno pred verejnosťou, ale on sám zmizol z dohľadu.

15. februára som verejne uviedol, že Kissinger je nezvestný, v talkshow Raya Briema na rozhlasovej stanici KABC v Los Angeles; a 17. februára som vystúpil v talkshow Boba Snydera na stanici WINQ v Tampe na Floride. V tomto programe som nielen oznámil, že Kissinger je nezvestný, ale povedal som aj, že je to tak od 5. februára. Uviedol som aj jeho trasu bezprostredne pred zmiznutím: z Washingtonu do Londýna, do Francúzska, znova do Londýna, a potom nezvestný.

Teraz už prebieha pokus zabrániť tomu, aby sa verejnosť dozvedela, že Kissinger je nezvestný. Jeho pomocníci šíria krycí príbeh, ktorý sa už dostal do tlače. V New York Daily News z 26. februára, teda spred dvoch dní, rubrika „Ludia“ obsahovala správu s názvom: „K si v Európe tíši žiaľ.“ Začínala sa otázkou: „Kde sa skrýva Henry Kissinger?“ Článok uvádza, že nemenovaný washingtonský komentátor naznačil, že je nezvestný, a ďalej hovorí: „Nuž, zabudnite na to všetko. Faktom je, že Henry a jeho manželka Nancy krátko po smrti jeho blízkeho priateľa Nelsona Rockefellera odišli z mesta na dovolenku od všetečných novinárov. Henry odišiel z New Yorku 4. februára, išiel do Anglicka, potom do Francúzska, späť do Londýna a teraz je v Mexiku.“ Ako som už spomenul, Kissinger odišiel 4. februára z Washingtonu, nie z New Yorku; a jeho lietadlo po odlete z Londýna 5. februára nepristálo v Mexiku ani nikde inde. Článok v New York Daily News však hovorí, že Kissinger sa má vrátiť budúci mesiac; a pre istotu cituje Kissingerovho pomocníka: „Je živý a zdravý a môže sa objaviť kdekkoľvek na svete, pretože je všade vítaný.“

Priatelia moji, môžem len povedať, že ak ešte niekedy uvidíme skutočného Henryho Kissingera, bude to zázrak; a ako právnik vám môžem povedať, že len skutočný Henry Kissinger by mohol proti mne podniknúť právne kroky za to, čo som vám povedal o jeho zločinnom konaní proti životu Nelsona Rockefellera. Henry Kissinger zmizol zo scény práve vtedy, keď stál na prahu konečného uchopenia moci, o ktorom sníval. Kissinger sa však sprisahal s ďalšími, aby dosiahli oveľa viac než iba smrť Nelsona Rockefellera; a prekvapujúce udalosti, ktoré pomohol uviesť do pohybu, pokračovali napriek jeho vlastnému záhadnému zmiznutiu.

Téma č. 2 - Plienenie rodinného impéria Rockefellerovcov

7. februára, dva dni po zmiznutí Kissingerovho lietadla nad severným Atlantikom, vyšla Megan Marshacková z úkrytu. Nakrátko ju videli v New Yorku a odfotoografovali v kožuchu z medvedíka čistotného. To bolo naposledy, čo ju videli na verejnosti. V tú noc s Davidom Rockefellerom nastúpili do jedného z jeho súkromných prúdových lietadiel a odleteli do Londýna. Po prúde do Londýna ráno 8. februára miestneho času sa vydali na rôzne miesta. Ona odišla na miesto v západnej časti Londýna, kým on mal záležitosti v oblasti Seven Oaks v južnom Londýne. Nasledujúceho dňa skoro ráno dostal

David Rockefeller naliehavý odkaz, aby prišiel za Megan do západnej časti Londýna. Nastali nejaké problémy. Keď tam prišiel, videl to na vlastné oči. Megan Ruth Marshacková, jediná známa svedkyňa samotnej vraždy Nelsona Rockefellera, bola mŕtva. Zomrela ako Rockefeller, jedinou guľkou do čela. Megan Marshacková bola v Anglicku oveľa menej známa, než sa stala tu v Amerike, ale psychologický profil Davida Rockefellera by ukázal, že jeho reakcia na túto novú krízu bude veľmi podobná reakcii na vraždu jeho brata. David Rockefeller by trval na dohľade nad opatreniami, ktoré mali zaistiť, aby sa verejnosť nedozvedela, že Megan Marshackovú zastrelili. A tak zostal na mieste práve dosť dlho, aby sa sám stal terčom. O niekoľko hodín už telo Megan Marshackovej smerovalo do márnice v severovýchodnom Londýne bez akejkoľvek identifikácie. Potom však zomrel rovnakým spôsobom aj David Rockefeller: jedinou guľkou do hlavy. Skoro popoludní 9. februára uložili jeho telo na palubu súkromného lietadla, ktoré ho s Megan Marshackovou priviezlo predchádzajúci deň do Londýna. Lietadlo odletelo do Spojených štátov. Rovnako ako Kissingerovo lietadlo o štyri dni skôr prechádzalo nebezpečným pásmom sledovaným ruskými kozmosférami; a Rusi zrejme nevedeli, že David Rockefeller už bol mŕtvy, keď jeho lietadlo letelo na západ cez severný Atlantik. Na mieste vzdialenom menej než 100 míľ od poslednej známej polohy Kissingerovho lietadla sa náhle stratil všetok kontakt s lietadlom, ktoré prevážalo telo Davida Rockefellera; a lietadlo nikdy nedorazilo do cieľa.

V nedeľu ráno 11. februára videli Ponchittu Pierceovú v jej televíznom programe diváci newyorského Kanála 4, WNBC; program však ako zvyčajne bežal zo záznamu. Samotnú Ponchittu Pierceovú nikde nemohli nájsť. Predchádzajúci večer zverejnila pre tlač vyhlásenie o svojom konaní v večer smrti Nelsona Rockefellera a pritom vyvolala najrozličnejšie nové otázky; a odvtedy je Ponchitta Pierceová nezvestná. Medzitým jej televízny program pokračuje každý týždeň ako zvyčajne. Údajne už nahrála programy až do určitého času v máji. Keď sa na ňu pýtajú, jej kancelária v poslednom čase hovorí, že je „na dovolenke“. To isté sa teraz hovorí v kancelárii Megan Marshackovej: „na dovolenke“.

Večer 13. februára objavili telo Hughu Morrowa, dlhoročného hovorcu rodiny Rockefellerovcov. Po smrti Nelsona Rockefellera práve Morrow dostal najväčšiu zodpovednosť za uskutočnenie zastieracej kampane. Teraz je predmetom snáh o utajenie aj samotná Morrowova smrť. Morrow zomrel 13. februára guľkou medzi oči a to je skutočný dôvod, prečo od neho v týchto dňoch nepočujeme žiadne nové vyhlásenia, ale jeho kancelária tvrdí, že je „na dovolenke“. V sobotu skoro ráno 17. februára sa skončila tretia generácia dynastie Rockefellerovcov. Laurance Rockefeller zomrel rovnakým spôsobom ako pápež Ján Pavol I. vlani v októbri: guľkou do zátylku, a nasledujúce ráno Laurancea Rockefellera aj Hugh Morrowa spopolnili.

Pri vystúpení 15. februára v rozhlasovej relácii Raya Briema v Los Angeles som spomenul všetky tieto nezvestné osoby okrem Laurancea Rockefellera, ktorý bol vtedy ešte nažive. O dva dni neskôr v relácii Boba Snydera v Tampe na Floride som vymenoval všetkých a uviedol, ako dlho je každý z nich nezvestný. A podľa New York Post z 15. februára 1979 sa tvrdilo, že nemožno nájsť ani Rockefellerových bezpečnostných pomocníkov Andyho Hoffmana a Williama Keogha, ako aj šófera Lonnieho Wilchera.

Priatelia moji, podľa spravodajských informácií z vysokých kruhov to, čo sa práve odohralo, nie je nič menšie než krvavý štátny prevrat týkajúci sa skutočných vládcov Ameriky; a zodpovední nie sú nikto iný než bývalí spojenci Rockefellerovcov, „noví bolševici“.

Teraz sa začína plienenie rodinného majetku Rockefellerovcov bez toho, aby štvrtá generácia Rockefellerovcov niečo tušila. Napokon, ako som vždy v minulosti objasňoval, Rockefellerovci štvrtej generácie sa na machináciách štyroch bratov nepodieľali. V dôsledku toho si neuvedomujú skutočný význam nedávnych otrasov, ktoré zlikvidovali bratov tretej generácie, a nechávajú sa oklamať k verejnému mlčaniu o týchto desivých udalostiach v mylnom presvedčení, že mlčanie je v ich vlastnom

najlepšom záujme. Faktom je, že ich mlčanie nahráva tým, ktorí chcú Rockefellerovcov obrať o bohatstvo, a slúži aj záujmom tých, ktorí horúčkovo pracujú na tom, aby vrhli Spojené štáty do plameňov DIKTATÚRY a VOJNY: „nových bolševikov“.

V nedávnej minulosti urobili štyria bratia Rockefellerovci jednu poslednú veľkú chybu, ktorá ich teraz stála život. Táto chyba vznikla z paniky pred vyše rokom a pol. Pri ohromujúcom zvrate 27. septembra 1977 porazilo Rusko Spojené štáty v najrozhodujúcejšej bitke 20. storočia. Bola to stále utajovaná BITKA ŽATEVNÉHO MESIACA vo vesmíre, prvá skutočná vesmírna bitka v dejinách. Jediným úderom Rusi zmarili machiavellistickú dvojramennú stratégiu Rockefellerovcov na ovládnutie sveta a zrazu bolo Rusko tým, kto určoval pravidlá. Bratia Rockefellerovci vedeli, že majú veľmi, veľmi vážne problémy. Takmer v panike začali všetci štyria hľadať spôsob, ako Rusko odraziť, a vtedy urobili svoju poslednú osudnú chybu. Niektorí poradcovia im pripomenuli, že rockefellerovsko-sovietske spojenectvo v skutočnosti nebolo spojenectvom so samotným Ruskom, ale s BOLŠEVIKMI v Rusku. Nový ruský režim už začal starých bolševikov odstraňovať a vyháňať z Ruska. Poradcovia tvrdili, že keďže práve oni sú skutočnými spojencami Rockefellerovcov a keďže poznajú Rusko, starých bolševikov treba privítať v Amerike a rýchlo ich umiestniť do mocenských pozícií. V panickej potrebe rýchlo niečo urobiť bratia Rockefellerovci tento spôsob uvažovania prijali. Pritom však zabúdali na skutočnú povahu svojho spojenectva s bolševikmi.

Keď som v decembri 1975, pred vyše tromi rokmi, nahrával Audio Letter č. 7, dlhoročné tajné rockefellerovsko-sovietske spojenectvo ešte fungovalo. V tom Audio Letter som vysvetlil jeho povahu: bolo to spojenectvo medzi KORPORÁTNymi SOCIALISTAMI na jednej strane, Rockefellerovcami, a ŠTÁTNYMI SOCIALISTAMI na druhej, vládcami Sovietskeho zväzu. Ako som vysvetlil v Audio Letter č. 7, korporátny socializmus a štátny socializmus sú dve strany tej istej mince. Obidva sú systémami hromadenia veľkého bohatstva a moci v rukách iba niekoľkých ľudí, takže spojenectvo vládcov dvoch samostatných krajín s týmito dvoma systémami je prirodzené. Na čo však Rockefellerovci zabudli, a to bola ich osudná chyba, je, že korporátny a štátny socializmus nemôžu koexistovať v tej istej spoločnosti. Cieľom korporátneho socializmu sú obrovské monopoly úplne vyňaté spod vládnej regulácie; štátny socializmus sa usiluje o presný opak, teda o úplnú vládnu kontrolu a reguláciu všetkého a každého. Spojiť ich pod jednou strechou znamená zaručiť ich čelnú zrážku; a to sa, priatelia moji, práve teraz začína diať.

Práve v Audio Letter č. 29 za december 1977 som mohol prvýkrát odhaliť, že tu v Spojených štátoch sa začína nová bolševická revolúcia s pomocou bratov Rockefellerovcov! Keď som v septembri nahrával Audio Letter č. 38, osud štyroch bratov Rockefellerovcov bol už zrejmý. Najstarší z bratov, John D. III., už náhle zmizol zo scény; a v Audio Letter č. 38 som poukázal na to, že: „Čoraz viac to nie sú bratia Rockefellerovci, ktorí využívajú bolševikov, ale naopak. Čoskoro zo scény zmiznú aj zvyšní traja bratia Rockefellerovci, ale to neodstráni rakovinu bolševizmu, ktorou nakazili Západ.“ (Koniec citácie z Audio Letter č. 38.)

Hlavnou postavou medzi „novými bolševikmi“ v Amerike mal byť HENRY KISSINGER. Dvadsaťpäť rokov bol chránencom Nelsona Rockefellera, ale vždy hral na obe strany! Vďaka ľahkému prístupu k plánom, personálu a zdrojom Rockefellerovho impéria bol Kissinger najdôležitejšou jednotlivou osobou vo frakcii „nových bolševikov“ v Amerike. Kissinger skutočne veril, že môže nahradiť Nelsona Rockefellera a jedného dňa sa stať PREZIDENTOM SVETA.

Priatelia moji, známa svedkyňa smrti Nelsona Rockefellera Megan Marshacková, ako aj ďalší ľudia blízki tomuto prípadu, zmizli zo scény. Celý priebeh udalostí, s výnimkou Kissingerovho zmiznutia, je typický pre bolševické čistky, ktoré vždy zahŕňajú aj opatrenia na zahľadenie stôp. „Noví bolševici“ teraz ovládajú Ameriku vďaka svojej kontrole nad vládou Spojených štátov, ale stále ešte musia rozšíriť

a upevniť svoju mocenskú základňu. A preto budú čo najdlhšie udržiavať fikciu, že David Rockefeller, Laurance Rockefeller a Henry a Nancy Kissingerovci sú stále nažive. Takto možno v mene týchto ľudí podniknúť kroky, ktoré by neboli možné, keby sa vedelo, že sú mŕtvi. Žijúcim členom rodiny Rockefellerovcov nahovorili, že ich vlastná bezpečnosť, dokonca aj fyzická bezpečnosť, závisí od zachovania mlčania o udalostiach posledných dní; pravdou však je, že ich mlčanie sa používa proti nim. Na rozdiel od zosnulých štyroch bratov Rockefellerovci štvrtej generácie nemajú veľký vplyv na rozsiahly rockefellerovský kartel bánk, nadnárodných korporácií, nadácií a podobne. Do značnej miery sú vydaní napospas správcovi všetkého tohto majetku. Svojím mlčaním nechávajú mnohým z týchto správcov moc vyplieniť bohatstvo rozpadajúceho sa Rockefellerovho impéria. Na zachovanie moci vo vláde i mimo nej je pre bolševikov práve teraz kľúčové potlačiť akékoľvek správy o zmiznutiach, o ktorých som vám povedal. Preto sa môžu za týchto ľudí začať objavovať „dvojníci“, teda ľudia podobného vzhľadu. Čo je úžasné, najmä v Kissingerovom prípade, je, že v jeho neprítomnosti dokázali tak dlho umlčovať otázky verejnosti. Bolševici však vedia, že „dvojníci“ oklamú len verejnosť. Napríklad dôverný priateľ Davida Rockefellera by sa pri osobnom stretnutí nenechal dlho klamať; a tak by sa „dvojníci“ použili len ako posledná možnosť.

Priatelia moji, keď sú štyria bratia Rockefellerovci preč a Henry Kissinger zmizol, objavila sa nová, narýchlo vytvorená banda štyroch, ktorá teraz ovláda vládu Spojených štátov. Títo štyria sú:

ZBIGNIEW BRZEZINSKI, poradca Jimmyho Cartera pre národnú bezpečnosť. V roku 1973 Brzezinski robil pre Davida Rockefellera prípravné práce pri organizovaní Trilaterálnej komisie. Rovnako ako zosnulý Henry Kissinger sa narodil v zahraničí.

W. MICHAEL BLUMENTHAL, minister financií, člen Trilaterálnej komisie, tiež narodený v zahraničí. Ako bývalý šéf korporácie Bendix má Blumenthal dôležité väzby na Rockefellerovu korporátnu aristokraciu. Platí to najmä v oblasti zbraní a obrany, ktorá je skutočnou témou jeho súčasnej cesty do červenej Číny.

HAROLD BROWN, minister obrany, člen Trilaterálnej komisie; a

JAMES SCHLESINGER, minister energetiky. Schlesinger nie je oficiálnym členom Trilaterálnej komisie, ale zmýšľa rovnako ako ostatní. Jeho prístupom je kontrola zhora a silná vládna regulácia všetkého. Schlesinger predtým viedol Komisiu pre atómovú energiu, CIA a ministerstvo obrany.

Jednou spoločnou niťou v minulosti všetkých týchto mužov je ich sústreďenie na otázky vedenia vojny, výzbroje a medzinárodného manévrovania. Všetkými možnými spôsobmi sa snažia urýchliť bolševickú stratégiu PRVÉHO JADROVÉHO ÚDERU PROTI RUSKU. Priatelia moji, všetci sú to veľmi nebezpeční muži; nová banda štyroch však nemôže skutočne nahradiť štyroch bratov Rockefellerovcov. Prvýkrát vôbec už títo muži nemajú nikoho, kto by im dával pokyny a dláždil cestu. Snažia sa vykonať veľmi podrobné plány, ktoré sa už uviedli do pohybu, ale robia to bez tej istej mocenskej základne, ktorú mali k dispozícii štyria bratia Rockefellerovci; a preto otázka znie: DAJÚ SA ZASTAVIŤ?

Téma č. 3 - Naša posledná šanca zachrániť západnú civilizáciu

Pred vyše 100 rokmi začali Spojené štáty americké podliehať kúzlu rockefellerovskej moci. Spočiatku pomaly, potom však čoraz rýchlejšie sa John D. Rockefeller starší dostával na čelo amerických lúpežných barónov. Keď sa 19. storočie chýlilo ku koncu, Rockefellerovci vytvárali spojenectvá s ďalšími mocnými skupinami nielen tu v Amerike, ale aj v zámorí. Prostredníctvom vplyvu na amerických vodcov začali odvracať Spojené štáty od cností, ktoré vyzdvihoval George Washington, k zhubným spôsobom Machiavelliho.

Pred vyše 80 rokmi vypukla španielsko-americká vojna ako tieň toho, čo malo prísť. Vojnu vyvolali Spojené štáty, nie Španielsko, no väčšinu Američanov zlákali k podpore hanebných amerických činov. Amerika začala vymieňať národnú česť za prestíž svetovej mocnosti. Takto sa pripravovala scéna pre 20. storočie. Malo sa stať storočím ROPNEJ POLITIKY, jednej vojny za druhou, každej horšej než predchádzajúca, a neustále sa rozširujúcej moci Rockefellerovcov. V tom všetkom mali byť Spojené štáty americké iba odrazovým mostíkom v rockefellerovskom pláne napokon ovládnuť celý svet. A tak, ako bola rockefellerovská moc v Amerike čoraz úplnejšia, správanie našej krajiny sa čoraz viac vzdalovalo našim vlastným tradíciám a hodnotám. Ako národ sme sa začali zaliečať nepriateľom a trestať priateľov. Krajina príležitostí sa postupne prekrúcala na Krajinu regulácií a pôvodná americká predstava, že všetci ľudia sú si pred zákonom rovní, sa postupne deformovala na predstavu, že všetky ľudské bytosti musia byť vo všetkých ohľadoch rovnaké. Naša hodnota ako jednotlivcov začala miznúť z našich vlastných myslí, aby nás mohli dokonalejšie sformovať do spoločnosti dokonalých otrokov.

Po celé roky boli milióny Američanov dosť vnímavé na to, aby aspoň nejasne cítili, že niečo nie je v poriadku; skutočný zdroj a dôvod všetkých týchto znepokojujúcich trendov však vždy zostával skrytý, a tak nebolo nikoho, kto by spochybnil alebo brzdil hlavný program rockefellerovského dobývania. V posledných rokoch bolo čoraz zjavnejšie aj smerovanie Ameriky k jadrovej vojne; aj tu však Američania nečinne a ochromene sedeli, kým nás Rockefellerovi plánovači ťahali čoraz bližšie k ohňu. Už celé desaťročia patrí väčšina Američanov do jednej z dvoch skupín. Oveľa väčšiu skupinu tvorila tá veľká takzvaná „mlčiaca väčšina“. O rockefellerovskej moci a intrigách mlčali, pretože o nich nevedeli. Druhú hlavnú skupinu, oveľa menšiu, tvorili tí, ktorí o rockefellerovskej moci vedeli a považovali ju za príliš veľkú, aby sa jej dalo postaviť. Po celé roky len jednotlivci roztrúsení tu a tam poznali pravdu a zároveň sa odvážili aktívne odporovať tomu, čo sa s Amerikou dialo; a týchto zopár, priatelia moji, bolo vždy ľahké rozličnými spôsobmi izolovať a zneškodniť. Teraz sa však prvýkrát za celé storočie situácia zmenila.

Takmer zo dňa na deň sa rozbila centralizovaná kontrola nad celosvetovou mocou Rockefellerovho impéria. Štyria bratia Rockefellerovci tretej generácie už nie sú a niet nikoho, kto by ich mohol skutočne nahradiť. Nová banda štyroch, BRZEZINSKI, BROWN, BLUMENTHAL a SCHLESINGER, sa však túži ustanoviť za našich nespochybniteľných VLÁDCOV. Ak ich necháme na pokoji, zavedú Ameriku do termonukleárnej národnej samovraždy. Ich sny o nahradení štyroch bratov Rockefellerovcov sú však šialené. Čo urobia, priatelia moji, keď sa v mocenských kruhoch celého sveta dozvedia, že David Rockefeller už nie je?

Kto bude usporadúvať dôverné súkromné večere s mocnými tu i v zahraničí, prostredníctvom ktorých David Rockefeller držal všetkých na tej istej kolaji?

Kto zaujme jeho miesto a bude „zhora“ odovzdávať pokyny o veľkých zmenách politiky?

Kto bude zabezpečovať, aby TRILATERÁLNA KOMISIA, RADA PRE ZAHRANIČNÉ VZŤAHY (CFR) a RADA PRE AMERIKY spoločne a hladko fungovali tak ako pod jeho vedením?

Kto bude koordinovať kroky 200 najväčších priemyselných korporácií a bánk sveta tak ako on?

Kto bude viesť politiku Business Council alebo Business Round-Table tak ako David Rockefeller?

Kto ho nahradí pri prideľovaní úloh jeho bývalej súkromnej detektívnej agentúre, CIA?

Kto bude rozhodovať o globálnych otázkach, o ktorých rozhodoval on? A vynucovať jednotný postup pri uskutočňovaní týchto rozhodnutí: Brzezinski? Blumenthal? Brown? Schlesinger?

Je v povahe ľudí tvoriť si na veci vlastné názory, pokiaľ nie sú nútení prijímať a uskutočňovať určitú politiku. Preto si predstavte ten všeobecný zápas, ktorý sa čoskoro začne zo všetkých strán rozvíjať v zákulisí! Napríklad v priemyselných kruhoch sa začnú objavovať úprimné rozdiely v názoroch na to, ako riešiť nové situácie, keď nastanú. Bez Davida Rockefellera ako rozhodcu tieto rozdiely len tak nezmiznú. Priemyselní vodcovia sa začnú rozdeľovať na frakcie vytvorené okolo rozličných politík, ale žiadna frakcia nebude môcť vnútiť svoju vôľu všetkým ostatným tak ako David Rockefeller. A tak nevyhnutne začne znovu dvíhať svoju zbitú hlavu ten jav, ktorý John D. Rockefeller starší odsudzoval ako „hriech“. Nazýva sa KONKURENCIA. Ak sa dokážeme vyhnúť samovražednej katastrofe v PRVEJ JADROVEJ VOJNE, to isté sa začne diať aj vo všetkých ostatných oblastiach života: v bankovníctve, podnikaní, politike, dokonca aj v náboženstve. Nová sloboda nezávislého myslenia sa ešte môže znovuzrodiť, AK sa podarí zabrániť vojne medzi Ruskom a Spojenými štátmi.

Čoskoro sa tu v Spojených štátoch začne nevyhnutný vnútorný konflikt. Na jednej strane sú korporátni socialisti rockefellerovského kartelu, ktorý je teraz bez hlavy; na druhej strane sú bolševickí štátni socialisti, ktorí teraz ovládajú vládu Spojených štátov. Práve teraz je rockefellerovské impérium korporátneho socializmu stále mocnejšie než vláda Spojených štátov. Ak sa včas prebudia, mohli by zastaviť bolševický plán, ktorý je teraz namierený PROTI NIM; a ak sa prebudia aj ľudia, nevyhnutné znovuzrodenie konkurenčného podnikania by mohlo postupne viesť k novej ére slobody a prosperity na Západe. Prelomením mlčania o nedávnych udalostiach by Rockefellerovci štvrtej generácie mohli pomôcť privodiť tento zvrät.

Ako sa bude stupňovať konflikt medzi korporátnymi socialistami a bolševikmi, Jimmy Carter zostane uprostred. Už teraz ho sužuje leukémia a rakovina v hlave, v črevách a teraz aj v pľúcach a močovom mechúre. Ak predtým nezomrie, sledujte, ako pod týmito tlakmi utečie z prezidentského úradu. Keď sa to stane, priatelia moji, budete stáť pred voľbou, ktorej sa nemôžete vyhnúť. Carterov unáhlený odchod z prezidentského úradu bude prvým verejným znamením, že sa tu v Amerike začína porážka bolševikov. V tej chvíli sa musíte rozhodnúť pre jednu z dvoch vecí: konať alebo nekonať! Ak sa rozhodnete konať, aby ste pomohli zachrániť Ameriku pred bolševickou nočnou morou, budete si voliť SLOBODU, ŽIVOT a PREŽITIE KREŠŤANSTVA. Ak sa však rozhodnete ustúpiť a nerobiť nič, dáte svoj hlas za BOLŠEVICKÚ KONTROLU nad Amerikou; a ak to urobíte, budete si voliť OTROCTVO, SMRŤ a SATANSKÉ PEKLO bolševizmu.

Do budúceho mesiaca, ak Boh dá, tu bol Dr. Beter. Ďakujem vám a nech Boh žehná každého jedného z vás.

Späť na obsah

<https://www.peterdavidbeter.com>

Slovenské vydanie a grafické spracovanie: Me and Zen & Colombine Michelangelo

Historický preklad zachováva tvrdenia pôvodného autora. Ich pravdivosť nie je týmto vydaním nezávisle overená.